

ACC. N:R. B790Landskap: Kristianstads länHärad: Albo?Socken: S:t OlofUppteckningsår: 1933Upptecknat av: J. BergströmAdress: Leinkelg. SkurafBerättat av: Fru Maria LertsonFödd år 1871 i S:t Olof, förs Rendals.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

3

Uppteckningen rör Skyle-lase.

3 S:t Olof var det brukligt att giva den döde en skyle-lase, då man klädde liket. Lade man icke skyle-lase i kistan, gick den döde ingen ro i sin griftkammare, utan måste gå igen och kom hem i rummen och sökte efter något. Av denna anledning hörde jag aldrig att någon gick igen, ty man underlät aldrig att lägga skyle-lase över likets könsdelar, ett linmetzstycke något större än en nåsduk. Först drog man särben-skjortan på den döde, sedan stöck man upp under skjortan - såg man en skyle-lase, men sedan den lagts över likets könsdelar, gick den icke rubbas. Gamla kvinnor hade

3790

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2

4

hade både mennens och sin egen liksvepsring
 liggande i beredskap, nämligen ett lakan, icke
 stort, en särk-skjorta, en skylle-lase och ett ensilts-
 överdrag. Bland dessa saker tillkom en psalmbok,
 Gack, som man lade under hakan, för det att
 hakan icke skulle sjunka ner, och en ulltrå på
 leröstet, för det att troll inte skulle ha magt med
 liket. Detta togs ur innan man spika lochat.
 De gamle onstade, att om det var en levande kvin-
 na skulle man även dölja ett stycke linne-
 tyg och hornplagg, ty de trodde att den döde blev
 förlossad i graven. Detta skulle underlätta hennes
 besvärigheter. Man lade en ställbit i kistan för att
 skydda liket från troll, och likvattenet var med liket
 tvättat skulle slås efter likpressessionen av en
 kvinna som varit med och tvättat liket. Detta skulle
 hindra den döde från att gå igen.

Uppptecknat 1933 av: J. Bergström, Mureps

N° 3. 3790

Maran.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Från Elias Nilsson å nr 20 Örsjö, Ljums härad?
j. i Slögestad 1865 säger: Har maran aldrig ridit
dig, nämligen, upptecknaren. Nej, svara jag. Maran
har ridit mig ofta. Hon tryckte mig på munnen att
jag låg och tysta efter andan och höll på att kvävas.
Men när min men märkte detta, ropade hon mig
vid namn, och maran försvan genast. Nu ligger
jag och tysta efter andan och håller på att kvävas.
Ty något trycker mig hårt på munnen. Men men
Nils Nilsson ^{f. i Borrie 1852}, undöd, säger: Elna! isse med häftig
ton. Så snart han nämnt mitt namn, försvann
maran. Detta hörde jag mina föräldrar i Slögestad
säga på 1870 talet. Detta är det enda botemedlet. För i
Slögestad var född i Benestad 1833 och stor i Slöge-
stad 1834.

Upptecknat 1933 av: J. Bergström, Skuruf

N° 22

3790

Lyfte.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Samma berättare som i nr 3.

Då jag var liten tala mina föräldrar om, att i Baldrings-
torp, Herrerstads härad var en friga som arbetar i ett
kuggegolv. En dräng slog ihjäl en mus och tog denne
och slog, handläst bort från kinden fri frigen. Denne
levde förskräckt och följden blev att beonet fick
hela musen från kinden, med dess gör, både huvud
kroppen, benen och svansen. Men till all lycka
levde beonet blott två eller tre år.

Samma berättare: i Stora Herrerstad var ett fonn-
timmer som hade ett brännsir över hela kinden och
näsan. Han var i Soldathuset, men gick intet
och visa sig. Detta var från 1890 talet. Sladden hade sett
en eldsvåda och blivit förskräckt för den. I hida fallen
voro de havande, men de gamla riden hade nog inte
känt till. Aftrycket 1933 av. W. S. S. S.

h. 1933
"G. Bergström"
N° 23. 3790

Begravningar.

Samma berättelse som i nr 3.

Då jag var hemma i Slögestad, som du vet var Slåken
Nilsen, ^{f. omkr. 1830.} en hoveriksdan, en gammal. Han var från ett
ställe väster om Götads stad, men kalla detta "huska-
möllan". Han kom ofta bort till jer och de taga
många supor tillsammans Slåken Nilsson; om
jag lever efter dig, skall jag lägga en kvarters-
flaska brännvin i din grav, och hölja graven, som
du kan ha att roa dig med. Detta tyckte Henrik
Jönsson, f. i Benestad 1833, att det var bra, "Far d^o"
1905. Efter det kistan setts i graven, gingo begrav-
ningsgästerna hem, men Slåken Nilsson blev kvar
och hjälpte Slåns skräddare att hölja graven. Slåns
vidas han lade in brännvinsflaskor i graven kan
jag inte säga, ty detta skulle ske i tygthet, men för
den tiden höll man ord och löfte. Alfström 1933 av;
Slåken Nilsson blev över 90 år gammal. Skriv endast på denna sida! H. B. M., skuren

28
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R. 848790

103

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Landskap: Skåne Vemmenhögs Upptecknat av: A. Bergström
Härad: Skåne Adress: Skurup
Socken: Gylle Berättat av: Carl Sjöholm
Uppteckningsår: 1933 Född år 1863 i Skurup

Uppteckningen rör svårta bägen.

Jag har arbetat nere i Gylle, där var en bonde som hade den svårta bägen. En gång voro manne leorta och leonen hade gått jätti den svårta bägen. De läste och stugan blef fylld med stora röda hundar med stora röda näsor. Kvinnan kände ju sig, att allt stod ej rätt till hemma. Hon skyndade hem och fick se hundarne i stugan. Där stod i förstugan tre tunnörörtor. Hon kyste dessutom ju gården, och befälde hundarne flocha upp dem. De måste lyda alla som hade den svårta bägen. Hon skyndade in, tog bägen från leonen och läste en annan bonde.

Skriv endast på denna sida!

När hon hade lärt bönen försvann lundarne,
 ärtorna varv upplochade i säckerna som
 en stoda på gården. Hans Trulsson p. i Årtow
 1854
 Besmenhög inföll: där äro många där mere
 som har den "svärta biegen." ja, till och med
 prästerna hade den svärta biegen. Den som
 har denna lägg kan göra vad de vill, de bli
 aldrig utgättiga. Gjöholm säger: jag kände
 bonden som hade den svärta biegen, han
 hette Hans Andersson, och där var flera
 med honom som hade den svärta biegen,
 men de lät inte lundarna gå fett i den.

Ugft. 1933 av: J. Bengtström, Skurup

N° 44. 3790

Maj-visan.

Samma berättelse som i N° 43.

Husmansdrängarna gingo och sjönga maj
vid jorrbunga i min ungdom. De gingo gungingar
och ägg. Sedan en lördagskväll höll de gille.
De hade spel och dans och äto äggkakor.

Det var verkligen första lördagskvällen efter
sjungningen gillet hölls. Fialspel. Sedan höll
man inte gille för än midsommersafton. Då
reste man en majstång och dansa för en jorrbunga
vid jorrbunga gård. Den som betalte spe-
lmannen vet jag icke och majvisan är glömd.
Alla hade fritt tillträde till danslekan.

Upptecknat 1933 av: J. Bergström
Skurups

5-4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

N° 45. 3790

55-

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Maj-visan.

Hans Trulsen, f. 1854 i Östra Vemmenhög berättar:
I min ungdom gingo vi och sjöng maj i Östra
Vemmenhög. En fjälspekare var med. Olika ägg
och pennningar + brännvin = snapsar.

Om någon under natten icke kom ut sedan
vi sjungit, sjöng vi:

Ligg och sov din gamle stud,

Tills kopper och hus, asa dig ud.

Sedan gingo vi, men jag har nästan glömt hur
det gick till vid gillet.

Majvisan glömd.

1933

Uppskrift av: *Per Johan*
Skurup

ACC. N:R. 87/3790

Landskap: Malmöhus län

Upptecknat av: J. Bengström

Härad: Toona

Adress: Skurup

Socken: Velesöd

Berättat av: Ola Holst

Uppteckningsår: 1933

Född år 1827 i Velesöd

107
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Uppteckningen rör Swänga pumpa.

Vid majgillet i Velesöd fingslagarna skulle
ungdomen swänga pumpa. Det en gilleslaget
skulle gå bort och se om det andra. Men marsche-
ra stersa dit två och två i brett. Men de hste
^{icke skulle kunna komma ut} ^{de} ^{de}
fortin att de såhär ^{de} ^{de} inte komma dit fri
detta sittit mera. En var föregångare. Nu
hålla de i näddarna dem emellan och det be-
ästad med en 30 mankon och kvin kon att
sadan blev mycket lång. Någon gick ⁱⁿ och tog
en sops, men det var barn för att skapa sig
galna de lupo fri detta sitt dit, till andra gilles-
laget. Men avfärden drifru till sin gillesgjord

3790

11

skedde i oordning. Gillleslagen gingo under gillet
dit till varandra, det ena laget en gillesdag och
det andra en gillesdag. De gjorde det mest för
att rusta varandra. Så berättas en gammal
kvinna: de foro så hestigt in genom porten att
jag skava skinnat av hansen. Dyliga bravador
saa bondsonerna. Men annars gick allt mör-
stergilt till vid Våkeröds mejgille 1850 och
tidigare. Majfesterna i Våkeröd tidigare
schildrade utförligt i min mejvisetävlan
1917.

Alphatecknat 1933 av: J. Bengtström
skurup

N° 57. 3790

69

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Läsa fast en sten i en tröje-ärm.

Ola Jönsson Lennart i Baldringe, f. i Slägestad 1843
berättar 1876 för drängen Mårten Andersson f. i
Sövde 1851: jag kan läsa fast en sten i din
tröjeärm, att du kan icke taga den ur. Detta
tyckte drängen var omöjligt, men hade inte
hört denna konst förr. Ola Jönsson gick ut
och listade en sten fast i tröjeärmen, men att taga
den ur kunde icke drängen. Nu gick Ola Jönsson
ut med tröjan, tog stenen ur och drängen var
lika klok. Soldat ^{f.d.} ~~Sjöstrand~~ ^{(1) Christens} i Skurup, till upp-
tecknaren: jag kan icke, men gå upp till sta-
tionen till Magnus Magasinskerl, så läser han
fast den till dig. Stationskerlen heter Magnus Nilsson.
f. 1882 i Svaneholm, Skurups socken.

Uppst. 1933 av: J. Bergström, Skurup

(1) Öhrstrand.

Läsa en sten i en tröje-ärm.
Framlidne åkerbonen Hans Assen, f. i Stenbuket,
Skinneringe socken, berättar: ¹⁸⁶⁶ då jag var ung gick
jag på arbete vid Sverrearetopp i Släkelunga gods i
Gemsås socken. 3 à 4 per hestar. En dag hade en dräng
läst fast en sten i tröjesärmen för en gammal
man från Kläggeröd i Skinneringe socken, som
gick på arbete vid Sverrearetopp. De menade
skulle taga sin tröja var en sten inläst. Att
taga den ut var omöjligt, ty måste han bära
stenen och tröjan hem. Någon kände lösningen,
gubben var en vinghöjel = vresig, ty hjälpen
honom. Då han kom hem, skar han upp tröje-
ärmen och tog stenen ut, men blev så förbittrad,
att han gick aldrig mer till Sverrearetopp på
arbete.

Uppt. 1933 av: J. Bengtsson, Skurup

Nr 62.51 3790

Spela Kägla

J. d. soldat Öhrstrand, f. i Skurup, 1859, berättar: I min ungdom spela ungdomen kägla.

malat anker. 2 1/2 m.

På det att klotet icke skulle
flyga långt, satte man skydd.
varje kägla som välltes, restes gen-
ast. Man slog verolse ett slag osv.

Man ställde sig så att man slog mot hönen.
Flög kungen utom, beyn akänd, d. v. s. att
om kungen flög utanför upptällningen, var
hela partiet vunnit, utan att ha vält någon
kägla. Man satte t. ex. 5 öre kägla. Om kungen
icke föll utanför, fick man inte mer för kungen, än de
andra kägla. Man slog med ett nioholunda runt träklot.

Uppskrift 1933 av: J. Bergström, Skurup

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

Skurup
Kägla
1859

Uppskrift 1933 av
J. Bergström
Skurup

Dra katta strive.

15

Carl Sjöholm, f. i Svaneholm, Skurups socken 1863,
 lecrättar: då jag var ung gick jag på Svaneholm för
 arbete. En dag sade ladufogden till mig och en
 annan dräng: gå upp på kostallsloftet och plocka
 halv. Komme upp på kostallsloftet, låg där ett
 rep. Jag sade: skall vi dra katta strive? Drän-
 gen: kör till. Vi bundo ihop repet och lade
 oss på loftet och lade repet om bakre delen
 av våra halsar, med omkr. 1 m. avstånd från
 varandra. Nu börja vi att draga med halsarna
 åt var sitt håll. I det samma kom ladufogden
 och skulle se hur vi skötte oss. Vi hade inte
 hunnit så långt att någon var besegrad.

Ladufogden: Jasi, det är på detta sätt ni stoppar
 halv. Du Sjöholm, är upphovet till denne lek,
 gå garest ner och kôr halv och en annan ditsätter.
 uppt. 1933 av: W. M., Skurup

N° 2.

3790

2

S:t Olofs källa.

16

Fru Maria Jöns Lars f. i S:t Olof 1871 säger:

S:t Olofs källa har i ^{nejden} ingen nämnärd betydelse. Men ^{skott} människor kom dock från långt avlägsna orter ännu och affra i källan, men som sådant skall ske i tysthet, vet man ju inte hur många som affra i källan. Men långt avlägsset från S:t Olof, komma människor, den drunknande griper efter halmströiet, och i förtvivlan gör vad göres kan. Men i gamla tider affra man allmänt i S:t Olofs källa och strök lyte ned S:t Olofs gata. Den källa gatan är stulen, jag tycker att det var någon från Delperöden som tog gatan som var stor och av silver, lät smälta ned gatan, men de fingo ingen ro i husen, utan måste låta förpirodiga en ny gata och ditsätta, fast mindre då förat fingo de ro. Men som egentligen stal gatan kan jag inte säga. ^{H. Bergström}
^{småbruk}

N° 82. 3790

100

17

Tidsestämning. Fugeltrosta

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Rektoren Ola Mårtensson & Frörens gärd, f. ombr.

1830, hade år 1882 en datter ombr. 15 år gammal.

Kan du jag väl säga, vad skg den 15 september vi-
faller för. Alfbr. svar: nej. Tlichan, jag skall
lära dig. Alla, De, Dagar, Gud, Bröd, Eder, Gär
Christligt, Fram, Ett, Den, Fullbroda.

Frörensminnesforskaren känner mig, sett.

Jag skriver detta, för att visa, att venshopens
Gus, även lyfte i de mörka socknarna.

När man vet vändagsbarnstaven, går det lätt.

Blindbacken leka gömme, är vanligt leker i alla
socknarna. Det var ju endast lea som lekte
dessa leker.

Alfbr. svarat 1933 av: Bergström, skuruf

Hanna

N° 743790

18
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

~~Johanna~~ Enkelchen.

Fru Maria Jöns Lars, nu boende i Vinkelg. Skurup,
född i Skurup 1863 berättar: Vi lekte enkelchen
här i Skurup i min ungdom, allt var i enlighet med
Skivarp, endast den skillnad: enka, som har varken
beord eller länka. (Enka katta ögon). Det ansågs att
en katt kunde se bra åt sidan. Den stående fick icke
se sig åt någondera sidan, utan var skyldig se
rakt mot målet. Så snart orden uttalats böja
spräng-marschen. Kan A. och B. nå målet före C.
Kunne A. och B. obehindrat gå tillbaka till ut-
gångspunkten, och ett nytt par måste pröva på
sprängmarschen och C. får fortsätta tills han
infångat en före målets upphimmande. Man an-
såg, att om han fått se sig till sidan, att han då
kunde bättre lyckas teja en, därför var det förbjudet
för C. att se sig till sidan. Uppptecknat 1933 av: Wm
Enkelchen. Detta uttalades i en i Skurup.

inga katta ögon". Detta uttalades i en i Skurup. sida 1

Skurups

N° 50. 3790

Lcha fjätt.

Samma berättelse som i n° 43.

I min ungdom lekte vi fjätt, vid jordskugga.
En person stod och skulle ränna till fem och alla
sprunga genom. Nu skulle han springa fjätt en,
och fjätta den. Om man ansåg att man inte
kunde undkomma, kunde man säga, innan
han fjättat mig: "Tvi för mig". Då fick han
själv lova att fjätta, utan måste springa fjätt
en annan. Man fick icke säga mer än en
gång: "Tvi för mig". Sökte jag en springa och
läckte uppför mig, kunde denne springa
fjätt mig för andra gången. Då fick jag icke
säga: "Tvi för mig", utan blev fjättat och jag
måste nu säga fjätta en annan, o. s. v.

Utskrift, 1933 av: Wm. Skrupp

Skriv endast på denna sida!

61
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

Gömmaringen.

Lans Trulsön f. i Östra Ösmenhög ¹⁸³⁴ berättar:

Allt är i enlighet med förra beskrivningen
i nr 39. Denna lek, lektes frän 1870 talet och tidig-
are i denna socken. (Nu kommer skilnad
i uttrycken då fruntarna skola upplysas.
Uslägestad: käms som bräms, annars bräms
jag uppbär.) av: upptecknaren.

(Östra Ösmenhög: jag bränns och
jag svier och bränns,

Om franten kämmar.) av: upptecknaren.

Annars äro alla lekare: Gömmaringen,
lika i alla socknarne. Denna lek har hävt en
vittomfattande terräng, åtminstone i Syd-Skåne.

Uppptecknat av: J. Bergström 1933.

Skurup

N° 437.90

58 44

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

Sticket skomakarens äga.
Från Andersson, Norreg. Skurup, f. i Jönköping,
Källstorp, suchen? berättar:

Man satte ett taljgins på bordet och en person
skulle, med ryggen mot bordet, med en köpp
söka vätta gjuset. En person stod bakom hans
rygg och med ena handen sökte avvärja detta.
När den främvände drag köppen fram och till-
baka, skulle denne lyfta köppen, att den kom
över gjuset, i stället för mot gjuset. Ibland
lyckades det dock för den främvände att vätta
guset.

Denna lek kallades: sticket skomakarens äga.
En jullek.

Källstorp, Sk.

Se om gamla gärner.

Från Mätta Ols Pers, Stenberget, Skänninge, f. i Ylle-
röd, Toona skärad 1871, berättar: En friga låg på
en bänk och föreställde gamla gärner. En friga
full med argen list locka en oinvigd friga med
sig, att gå och se om gamla gärner. Nu kommo
två pigor till bänken och fråga hur det var med gamla
gärner. Denna lät sig vara så sjuk att hon icke
kunde tala. Ena pigan till den oinvigda: bøj dig
ned till hennes ansikte och fråga hur det är. Den
intet ont anande pigan böjde huvudet ner till
gärners huvud och gärner hade munnen full med
vatten ^{som hon} ~~och~~ spruta i ansiktet på den oinvigda, och
en skrattsalva uppristad bland den övriga ungdomen
i stugan. Den oinvigda blygdes över sin tanklöshet,
men det gick naturligtvis inte att lura henne i en
sådan gälla till. Upsatchnat 1933 av: J. Bengström, Skurep.

Kasta kniv.

Grängarne i Hågestad, Baldringe, bruka frö 1870-talet
kasta kniv, det vill säga, bytta knivar. Nu har den ene
sett att den andre har en bättre fjällkniv än han. Han
säger: skall vi kasta knivar. De stodo några steg fräs
varandra. De kasta dem frö marken, framför varandra.
Den andre var tacksam om, huruvida han kunde
vinna eller förlora frö lyttet. Han säger: det gör an.
Nu kastar a. sin kniv vid fötterna på b. och i samma
ögonblick kastar b. sin kniv till a. Nu ser a. att han
blivit lurad, men finner sig i förlusten. Hade jag trott
du hade smut en sådan dålig kniv, hade jag icke kastat
knivar. Men även på detta område fanns argan list.
A. håller ^{sin} hand i 90° vinkeln, och visar B. en vacker
kniv. A. skall vi kasta knivar. B. ja, det gör an, hör till.
Nu kastar vi, men A. har en dålig kniv i rockfärmnen. Denne
flyger till B. i stället för den bästa och B. är lurad.

N° 32. 3790

Dela stuten.

f.d. soldat Ola Sjöstrand f. i Skurup, 185-9, berättar:
I min ungdom lekte vi: dela stuten. En person ut-
sigs att dela stuten. Ungdomarne sätte omhring
från känkarna. Han hede en käpp i handen och fick
varje person på bröstet och sade: du får rumpen,
du får huden, du får högra hornet, du får vänstra
beck-blöven o.s.v. När alla fått sin del gick han
över dem igen och man skulle alla säga vad den
gätt. Detta måste ske hastigt och i förskräckelsen
hadde någon glömt vad han tilldelats. Den fick
på bröstet på varje. Den som icke kunde hastigt
säger vad han gätt fick icke framt. Sedan lyftes
franterna upp och ~~namnen~~^{utdelade} dömdes den felan-
de, t. ex. Du kan besta dig 5 alnar ner i brunnen,
och du kan dra upp henne. vanligen: jättemannen.
Det beror på om jag får en kyss för varje alm. Skildt. av:

Skriv endast på denna sida!

Mars 1933, Skurup

41
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24

Nr 52.

3790

Picka fyra.

A. B. C. D. E. picka fyra. Jöns Larsson f. i Skivarp berättar: man har slätt en liten sten mot ett mål och den som kommit närmast målet kallades "fyra", nästa "and", nästa, triding, nästa, fjäring, nästa, säcken. I den ordning skulle de börja slå. Nu lägger man 5, 5 öringar på varandra och man ligger på knä vid penningsstapeln. Nu slår "fyra" ett slag på penningsstapeln med en liten sten stor som en valnöt. Alla penninger i stapeln ligger med samma sida uppfåt. Nu har stapeln fallit och tre mynt har vänt sig om. "fyra" får nu 3, 5 öringar. Nu sättes en mynt till och "and" slår. o. s. v. Nästa stapel får 7, 5 öringar o. s. v.

Klptecknat av: P. A. 1933. Skurup

63

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25

N° 31. 3790

Låna värme.

Fon. ~~H~~ Hanna Larsson i Skurup f. 1863, lärestäder,
leerättar: I min ungdom lekte vi en lek; "låna
värme." Detta tillgick sålunda: Ungdomen sötte
omkring på länkarne i stugan och en blev utsedd
att gå och låna värme. Denne hade en käpp i handen.
På varje person han kom till greka han dem på bröstet
med käppen och sade: gå jag låna värme? Denne
svarade: gå till näboen. Medan han gick till nästa,
skulle ungdomarne bytta plats. Kunde han då tra-
stigt sätta sig i annans plats, måste den gå och
låna värme som hade mistat sin plats. När den
som gick först lyckats intaga annans plats, kaste
han käppen på golvet och utbrast: hejben brinner.
Var en som gick skulle såha sätta sig i annans
plats och ungdomarna skulle ständigt bytta plats.

Ufpt. av Bergström 1933. Skurup

mista men måste låga käppen. Skriv endast på denna sida! och fortsätta som ovan sagts.

40

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26

Kam
sinn

Leh.

N° 38 3790

upps. av Bergström
Stenrup

Per av Olafsson

46

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27

18.1.33 Denna daleren skall vandra.

Jens Larsson född i Skurup 1868 berättar: 1883 gåna
jag i Stenakulla, Skurups södra gräns vid Svenstorps.
Där nere var flera lekar än i norra kanten.

Vi lekte en lek: "Denna daleren skall vandra,
Från den ene till den andra."

Man satte sig i en ring på golvet. En hade en
penning i handen och en var utsedd till att söka
uppf. den. Han gick inne i ringen. Alla rullto
och tog penningen ur den enes hand, lade den
i sin andra hand och lämna den till nästa.

Under tiden lats alla lägga penningen i
den andres hand och samtidigt sade alla:

Denna daleren skall vandra, från den ene till den
andra.
Det var inte lätt att veta vem som hade penningen.

Fann den den, skulle den gå och söka som hade myntet.

Han gick undersöka var han ville. Allt gick av: Men
låg gick man ickes rimmet.

Skriv endast på denna sida!

1933. Skurup

ACC. N.R. 873790

Landskap: Malmöhus län Upptecknat av: J. Bergström
 Härad: ~~Skurup~~ Emmenbys Adress: Skurup
 Socken: Hassle-Bösarp Berättat av: Kersti Johansson
 Uppteckningsår: 1933 Född år 1860 i Hassle-Bösarp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ad. 28

av 3790

Uppteckningen rör Väva vadmal, - en lek.

De lekar man lekte i Skurup lekte vi i min
 ungdom ju samma sätt i Hassle-Bösarp,
 liksom i Skurup, nämligen: Gömma ringen,
 Lära värme, dela stutur. Min mor tala om att
 i hennes ungdom lekte ungdomen: Väva vadmal.
 Ungdomen i Hassle-Bösarp lekte denna lek även
 då jag var ung. Man gick i par och sjöngo:
 Väva vadmal, stå i samman, spalte putor,
 väva putor, låta sjölet gå rätt.

På grund av leken vidlyftighet, kan jag icke,
 nämligen upptecknaren, återge mera, ty man
 för att få rätt uppfattning, måste man se uppställningen.

Skriv endast på denna sida!

Uppst. 1933 av: Wm. Skurup

Lek. Nr 49. 3790

Taga en sax ur ett band.

J. d. Lintbomare Jöns Granberg, J. i Everlövs
omkr. 1856 visar denna lek i Slättared, Slimminge,
för omkr. 10 år sen. Att taga saxen ur bandet,
utan att först ha fått undervisning är nästan
en omöjlighet. Man tar en sisare med två
hål i handtagen. Men lägger en rännsnärja
om era hålet och sticker bandets båda ändar
genom andra hålet. Nu säger man till en annan:
håll i båda ändarna, så skall jag taga saxen
ur bandet. Öglans båge drager man ut och
trär genom saxens andra hål, så långt, att
den stora ögla gifv över saxens spets, och
låter den falla ner. nu drager man i bandets
ändar och bandet löper ur saxen.
En sinnrik upptäckt.

Uppf. 1933 av: Bengtström, Skarab

Skriv endast på denna sida!

60
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

29